

Også regnskabs- og selvangivelsesproceduren kunne være en belastning for de mindre virksomheder. For at undgå denne byrde er det alene virksomheder med en erhvervsmæssig nettoomsætning på over 500.000 kr., som skal aflægge regnskab.

Danmark har derudover valgt at sikre mindre virksomheders mulighed for at vælge den lavest mulige beskatning uden at tvinge virksomhederne til at vælge en bestemt organisationsform. Det skyldes den danske virksomheds- og kapitalafkastsordning for selvstændigt erhvervsdrivende, som i øvrigt skal efterlignes i de andre EU-lande efter en henstilling fra Kommissionen. Der er derfor ikke skattemæssige grunde til at vælge at starte eller drive sin virksomhed i selskabsform.

Endelig skal jeg nævne, at Danmark har valgt at pålægge selvstændigt erhvervsdrivende at betale arbejdsmarkedsbidrag, som var de lønmodtagere. Dette medfører en – i international sammenhæng – ganske gunstig behandling af geninvesteret overskud. Danske virksomheds-ejere har således en mulighed for at geninvestere virksomhedens overskud, uden at der skal betales arbejdsmarkedsbidrag heraf.

Jeg finder derfor, at regeringen allerede i vid udstrækning er opmærksom på de nye og mindre virksomheders vilkår og mener ikke, at der er behov for nye initiativer på skatte- og afgiftsområdet.

Spm. nr. S 172

Til landbrugs- og fiskeriministeren (3/11 94) af:
Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til, at forholdene omkring EU's tilskud til tobaksproduktion på 7,9 mia. kr. årlig, samtidig med at EU i budgettet for 1994 har bevilget 81 mio. kr. til programmet Europa Mod Kræft og ihærdigt diskuterer et forbud imod tobaksannoncer, tages op i Ministerrådet?«

Begrundelse

Spørgeren finder det utrolig dobbeltmoralisk, at EU giver milliardstøtte til tobaksproduktion, samtidig med at EU forsøger at begrænse forbruget af tobak for at sikre sundheden. Det er spørgerens indtryk, at det konkrete eksempel bekræfter de fordomme, mange har om EU.

Det må derfor være i alles interesse at komme disse eksempler til livs med konkrete initiativer, hvorfor spørgeren håber, at regeringen er enig i, at støtte til tobaksproduktion, samtidig med at man bevilger midler til begrænsning af tobaksforbruget og diskuterer forbud imod tobaksannoncer, er totalt vanvittigt. Spørgeren forventer på denne baggrund, at regeringen hurtigst muligt sikrer, at sagen tages op i Ministerrådet for at komme disse tåbeligheder til livs.

Svar (9/11 94)

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Tilskud til tobaksproduktionen i EU er reguleret i Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92 om den fælles markedsordning for råttobak. I forordningen er der med virkning fra 1994 fastsat en samlet og maksimal kvote for Fællesskabet på 350.000 tons. Præmiestørrelsen for de forskellige tobakssorter fastsættes årligt af Rådet. Da der ikke ydes støtte i form af offentlig intervention og eksportrestitutioner, skulle de årlige udgifter til sektoren kunne holdes inden for det fastlagte budget.

I visse lande inden for EU er der tradition for at producere tobak. Navnlige i Italien og Grækenland er en relativ stor del af landbefolkningen afhængig af indtægter fra tobaksproduktionen, idet der ikke findes alternative produktions- og dermed indtægtskilder. En afskaffelse af støtten til Fællesskabets producenter ville bevirke, at dyrkning af tobak i EU blev urentabel. Jeg kan imidlertid oplyse, at man fra dansk side i forbindelse med den årlige prisfastsættelse systematisk arbejder for en begrænsning af udgifterne til tobakssektoren.

Tobaksrygning har skadelige indvirkninger på helbredet. Det er derfor hensigtsmæssigt, at EU-midler anvendes til gennemførelse af forskellige programmer, hvis sigte er at udbrede kendskabet til tobakkens sundhedsskadelige virkninger netop med henblik på at nedbringe forbruget af tobak.

For så vidt angår annoncer for tobaksprodukter, kan jeg oplyse, at et forslag til direktiv om forbud mod reklamer for tobaksvarer i øjeblikket drøftes i Sundhedsministeriets regi i EU. Det er endnu ikke afgjort, om forslaget skal drøftes på det kommende Sundhedsministerrådsmøde den 22. december 1994. Dertil kommer, at det er tvivlsomt, hvorvidt der kan opnås den fornødne tilslutning til vedtagelse af forslaget.